

MITJANS I DIVULGACIÓ

La ciència, més a l'abast

Les revistes tècniques volen ser més accessibles i complementar les populars

Les revistes científiques catalanes debaten aquesta setmana com atraure més lectors. Mentrestant, als quioscos hi dominen les publicacions en castellà, tot i que amb un descens de vendes.

AURI GARCIA MORERA

BARCELONA. L'Institut d'Estudis Catalans celebra aquesta setmana les Quarts Jornades de Revistes Científiques, amb la vista posada a trobar una *tercera via*: no aspiren a emular les capçaleres de divulgació popular, però tampoc volen ser percebudes com a publicacions tècniques aptes només per a acadèmics. Segons explica Ricard Guerrero, secretari científic de l'IEC, l'assignatura pendent d'aquestes publicacions és "ser més apreciades", i aquest és l'aspecte en què s'han centrat les jornades. Guerrero recorda que l'Institut té diferents línies de suport perquè puguin millorar la presentació, la comercialitat i la presència a la xarxa que tenen.

Noves publicacions divulgatives

En paral·lel, les societats filials de l'IEC han creat publicacions que no es dirigeixen al gran públic però sí que tenen un esperit molt més divulgatiu que les revistes tècniques. Ricard Guerrero deixa clar que "no són revistes de quiosc", però destaca que "están obertes a un públic més ampli" i que "són més boniques i més ben presentades".

Entre aquestes noves revistes hi ha exemples com *Omnis cellula*, editada per la Societat Catalana de Biologia, que va néixer l'any 2004 amb

un esperit divulgatiu, i també *EduQ* (*Educació Química*), creada per la Societat Catalana de Química i que es dirigeix a tota la comunitat educativa, incloent-hi la de secundària.

Segons el secretari científic de l'IEC, aquestes publicacions de les seves entitats filials tenen especial cura de la terminologia, mirant que sigui correcta però també accessible al màxim de gent. En català, l'única revista que té una difusió rellevant és *Mètode*, dirigida per Martí Domínguez, que edita la Universitat de València des del 1992.

Revistes populars al quiosc

Les revistes sobre ciència amb més difusió entre el públic difereixen molt de les acadèmiques, però Ricard Guerrero afirma que són "absolutament essencials". "Com més formació científica hi hagi, més gent s'hi aficionarà, i més interès hi haurà a cursar estudis universitaris", argumenta.

A casa nostra la més llegida és *Muy Interesante*, amb una difusió de 32.134 exemplars al febrer. La seva gran competidora, *Quo*, té una difusió de 14.992 exemplars a Catalunya. A l'Estat espanyol, *Muy Interesante*, que enguany celebra el trentè aniversari, té una difusió de 177.753 exemplars, i *Quo* de 89.823. Cinc anys enrere en tenien 231.530 i 173.185, respectivament.

Tot i el descens dels últims anys, el director de *Muy Interesante* creu que la revista ha passat de ser una raresa a un "referent mundial". L'any 1981, quan van fer la primera portada sobre tsunamis, "poca gent

'MUY INTERESANTE'
Celebra aquest any el seu trentè aniversari amb una difusió de 32.000 exemplars a Catalunya i 178.000 a l'Estat espanyol.

'OMNIS CELLULA'
Creada l'any 2004, no és una revista per al gran públic, però té esperit divulgatiu.

'EDUQ'
Es dirigeix a la comunitat educativa, incloent-hi l'ensenyament secundari.

'QUO'
Competeix amb *Muy Interesante*, amb continguts més populars.

Descens
En cinc anys, 'Muy' i 'Quo' han perdut una gran part de la difusió

sabia el que eren", diu José Pardina, que considera que l'evolució ha estat molt positiva.

Ricard Guerrero, de l'Institut d'Estudis Catalans, hi afegeix un però: "Necessitem una revista de ciència en català al quiosc. Seria bo que algú amb visió s'arrisqués a crear-la i la mantingués".